

Mál nr. 396/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Sjúklingatrygging.

Nafn váttryggingartaka sjúklingatryggingar (X)

Skadabótaábyrgð.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 23. nóvember 2022, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 9. janúar 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M fór í augasteinaaðgerð í janúar 2016 hjá X. Gerð voru augasteinaskipti í báðum augum samtímis. Eftir aðgerðina var sjón M ekki góð og var henni upphaflega tjáð að sjónin þyrfti tíma til að jafna sig. Síðar á árinu 2016 gekkst M svo undir laseraðgerð til þess að laga það sem M telur hafa misfarist í augasteinaaðgerðinni. Laseraðgerðin hafði þveröfug áhrif, sjónin lagaðist ekki og nætursjón stórversnaði. Kveðst M ítrekað hafa leitað til X sem hafi greitt 3-4 gleraugu fyrir hana, síðast haustið 2019. M kveðst í dag sjá mjög illa í myrkri, hafa gráleitan flekk á hægri auga og vera með viðvarandi augnþurrk og þurfi að nota augndropa og augngel daglega. Auk þess þarf M að notast við gleraugu við að lesa eða skoða allt sem er innan við 50 cm frá andlitinu hennar. M gerði kröfu um bætur úr sjúklingatryggingu X hjá V og með bréfi dags. 24. nóvember 2021 hafnaði X bótaskyldu. M byggir á því að um bótaskyld atvik sé að ræða samkvæmt 1. tölul. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu þar sem annað hvort hafi eitthvað misfarist í augasteinaaðgerðinni sjálfri, eða í öllu falli hafi verið gerð mistök þegar ákveðið var að senda hana í laseraðgerð svo skömmu eftir hina aðgerðina og áður en sjónin var búin að jafna sig. Ef ekki verður fallist á að um sé að ræða bótaskyld atvik skv. 1. tölul. 1. mgr. 2. gr. laga um sjúklingatryggingu byggir M á því að þá hljóti alla vega að vera um að ræða sjaldgæfan fylgikvilla eftir aðgerðirnar sem falli undir 4. tölul. 1. mgr. 2. gr. laganna, enda geti ekki verið algengt að aðgerðir endi með þeim hætti sem þær gerðu í tilviki M.

V hefur hafnað bótaskyldu og vísar til þess að M valdi að fara í augasteinaaðgerð með fjölfókus gerviaugasteinum þar sem hún var ekki sáttt við sjónina eins og hún var orðin. Að sjónin í dag standist ekki væntingar er miður en getur að mati V ekki talist sjúklingatryggingaþurður. Í dag þarf M að nota dauf gleraugu til að fá bestu sjón. Ekki hefur verið gert sennilegt að staða hennar í dag sé verri en fyrir meðferð hjá X. Líklegt sé að versnun sjónar tengist augnþurrki, sem sé væntanlega helsta augnvandamál M í dag. X kannast ekki við kvartanir M vegna tvísýni en telur að þar sé M að vísa til svokallaðs skugga eða draugs. Það eru einkenni sem algeng eru hjá þeim sem hafa fengið fjölfókus gerviaugasteina. Vísar V til þess að M hafi gengist undir fleiri aðgerðir á augum og hafi auk þess ýmis heilsufarsvandamál en þeir sjúkdómar og lyfin sem þeim tengjast geta valdið og/eða ýtt undir þurrkvandamál í augum. V telur því að M hafi ekki gert líklegt að einkenni hennar séu fylgikvillar sem rekja megi til augasteinaaðgerða fyrir 6 árum síðan.

Álit.

Ágreiningur er uppi um það hvort sýnt sé fram á að M hafi orðið fyrir líkamstjóni sem fellur undir 1. eða 2. tölul. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 111/2000 um sjúklingatryggingu. Í þeim tölulíðum segir að bætur skuli greiða án tillits til þess hvort einhver ber skadabótaábyrgð samkvæmt reglum skadabótaréttarins, enda megi að öllum líkindum rekja tjónið til eftirtalinna atvika:

„1. Ætla má að komast hefði mátt hjá tjóni ef rannsókn eða meðferð við þær aðstæður sem um ræðir hefði verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði.

4. Tjón hlýst af meðferð eða rannsókn, þ.m.t. aðgerð, sem ætlað er að greina sjúkdóm og tjónið er af sýkingu eða öðrum fylgikvilla sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að sjúklingur þoli það bótalaust. Annars vegar skal líta til þess hve tjón er mikið og hins vegar til sjúkdóms og heilsufars sjúklings að öðru leyti. Þá skal taka mið af því hvort algengt er að tjón verði af meðferð eins og þeirri sem sjúklingur gekkst undir og hvort eða að hve miklu leyti gera mátti ráð fyrir að hætta væri á slíku tjóni.“

Engin læknisfræðileg gögn né álits- eða matsgerð hæfra og óvilhallra aðila liggja fyrir í málinu sem sýna fram á að aðgerðunum sem M gekkst undir á árinu 2016 hafi ekki verið hagað eins vel og unnt hefði verið og í samræmi við þekkingu og reynslu á viðkomandi sviði. Þegar af þeirri ástæðu getur ekki komið til álita að réttur til bóta úr tryggingunni hafi stofnast á grundvelli 1. töluliðar. Kemur þá til skoðunar hvort M búi við fylgikvilla eftir aðgerðina sem er meiri en svo að sanngjarnt sé að hún búi við bótalaust. Líta þarf til þeirra atriða sem nefnd eru hér að ofan við mat á því. Engin læknisfræðileg gögn liggja fyrir í málinu sem sýna fram á að M búi við fylgikvilla sem rekja má til annarrar hvorrar aðgerðarinnar sem hún gekkst undir á árinu 2016. Þegar af þeirri ástæðu er ekki unnt að meta hvort skilyrðið um alvarleika fylgikvillans hafi verið uppfyllt. Af ofangreindu leiðir að M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr sjúklingatryggingu X hjá V.

Reykjavík, 14. febrúar 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir